Suurt täño ja palka anti miño issale ja tösteti tedda kuñinglikuks tohtri-issandaks. Sest päwast sadik ellas miño issa tuninga kocas, kuld ahhelad kaelas, puñane tressitega kübbar pääs ja öbbe nuppuga pilliroost kep käes. Teña nuuskas kuld-sarwest tubbakat ja ellas wägga sure auo sees.

„Parrako! peaks miño issa teisest ilmast näggema, mis luggu nüüd teña waese poeaga, ja kudda endised hääd teud opis unnustusse jänud! Ahnemad kelmid üllendatakse teiste ülle, kasso petakse suremaks kui öigust ja tarkust. Sullased tösterakse issandiks, agga eñamist kehwadele nuhtluseks. Kus nisuggune allam wolli saab, seal tungib ta pimedal kombel teiste ellaiate peale, ja unnustab külla nime ja rowi suitsu, kust ta isse olli tulnud. Saab pealegi nattoke Saksa keelt teña suhhu, noh! sis ei aita muud kui aus issand eest ja taggant. Kübbara lottike olgo emalt sul maas ja muña-kinnas käes, kui ausa issanda juttule tahhad minna.“ — Siin löppetas kawwal Reinowadder juttu.

„Reinowadder, wennike!“ ütles kuninggas löukoer: „ma ollen teie juttu tähhele pannud. Ellas teie issa töeste ni sure auo sees kuninglikus kocas ja teggi ni paljo häät, siis wöib sest paljo agga olla: mul ei olle sedda mällus, egga olle ma ka ial rahwa suust sõna selleſt kuulnud. Aga teie mässamisi ja rüdlemist tungis allati iggalt poolt miño körwa. Iggas üllekohto töös olli teie nimi essimene. Arwate et muud ellajad asjata teie peale

kaebawad? Kus ollekſin ma teist ial hääd kuulnud ehk näinud!“

„Ui, ui! kuninga issand!“ üdis Reinowadder: „melepahhandus teeb teie öiguse silma tuñedaks! Jubba ollen issegi mönda hääd teile teinud. Kas mällestate, kuida meie ükskord Kriimsilmaga seakessiko püüdsime? Notsokese wiimne laulo-pil olli parrajalt löppenud, kui teie senna jõudsite ütteldes: „eñand tulleb mul tagga järrel, armsad mehhed, andke meile süa.“ Hunt pörnitas silmi, agga miña ütlesin lahke sõnaga: mis meie pääne, aus issand! on üksnes teie pärralt. Teie käskisite, et hunt kessikut piddi jaggama; teña jaggas kui mõistmata loom, andis ühhe werandiko teile, teise kuninga-sale, wõttis pole sea endale jaggamise waewaks ja andis mulle körwed, sabba, miña ja pole kopsu. Kriimsilm öggis ja purretas oña ossa, ei piddanud luggu, et teie köht tühjaks jäi. Seal lopsasite wäggewa käega teña körwa tahha, et ta kukkerpalli mahha langes ja ulgudes puñuma pistis. Teie lubbaga läksime teistkorda jahhile, püüdsime ühhe priske wassika ja teie käskisite mind wassikat jaggada. Miña ütlesin allandlikult: öiguse polest saab pool wassikat teile, teine pool kuninga-sale, südda, kops ja maks jäwad teie lastele, hunt wõttab pä, ja jallad jäwad mulle närrida. Teie küssisite, kes mind ni targast öppetanud jaggama. Miña kostsin hundi peäle näidates: Seal istub miño werrise päga koolmeister! terraselt teña kessiko jaggamist tähhele pan-